

угруповань на об'єкти критичної інфраструктури, розповсюдження шкідливого програмного забезпечення через шифрувальника файлів (в пам'яті одразу згадується Petya.A, який використовував мережеву вразливість MS17-010, внаслідок експлуатації якої на інфікований ПК встановлювався набір скриптів, що використовували зловмисники для запуску вказаного шифрувальника файлів) та інформаційний тероризм в глобальній мережі інтернет.

Список використаних джерел:

1. Климчук О.В. Інформаційна та кібербезпека у сучасному світі: досвід СБУ [Електронний ресурс] / О.В. Климчук – Режим доступу: <https://ua-news.liga.net/politics/opinion/informatsiyna-ta-kiberbezpeka-v-suchasnomu-sviti-dosvid-sbu>

2. Служба безпеки України активно протидіє агресії РФ в інформаційній сфері / офіційний веб-сайт Служби безпеки України – Режим доступу: <https://ssu.gov.ua/ua/news/1/category/320/view/5545#.OvMcug7h.dpbs>

Левчук О.В.

*кандидат економічних наук, доцент,
Національний університет оборони України
імені Івана Черняхівського*

ЗАЛУЧЕННЯ ІННОВАЦІЙ ЯК ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

На сьогоднішній день проблема економічної безпеки зачіпає інтереси багатьох країн. Світовий досвід переконливо доводить, що збиток економічним інтересам можна надати різноманітними спробами: порушенням нормального стану міжнародної торгівлі (застосування ембарго, введення надмірних кількісних і тарифних обмежень, штучне підвищення або зниження цін на ті на інші товари), створенням перепон на шляху міжнародного руху технологій тощо.

В основу системи інтенсифікації виробництва покладено розвиток світових ринків товарів, послуг, праці, капіталу й технологій через скоординовану інноваційну політику. Економічна інноваційна політика – новий рівень інтернаціоналізації та міжнародної економічної інтеграції, що характеризується інтенсифікацією і новою якістю внутрішніх міжнародних зв'язків у планетарних масштабах [2].

Метою даного дослідження є аналіз сучасного стану зовнішньоекономічної діяльності в поєднанні з сучасними інноваційними процесами.

Стрімка інтелектуалізація виробництва, ринку й зовнішньоекономічної діяльності викликані небаченими темпами росту обсягів і масштабу інновацій, які докорінно змінюють соціально-економічну структуру суспільства та виробничих відносин.

Протягом тривалого часу національні виробники не відчували достатньої внутрішньої мотивації застосування інновацій, що давало можливість іноземним

конкурентам використовувати суперечності законодавства для знищення контрагентів на внутрішньому ринку. Україна досі не повною мірою використовує всі свої конкурентні переваги (якісна робоча сила, достатня ресурсозабезпеченість деякими видами сировини, використання вигідного геоелекономічного розташування тощо) при здійсненні експортно – імпорнтних операцій.

Натомість конкуренти широко застосовують високі й запатентовані технології, стимулюють виробництво унікальних товарів, всебічно залучають наукову еліту, кредитують інновації. Отримані результати дозволяють країнам-конкурентам знижувати собівартість виробництва й оволодівати новими ринками збуту [1].

Компетенції державних органів та урядових структур включають протекціоністський захист експортерів на всіх рівнях: юридично-правовому (за допомогою законодавчих актів, митних бар'єрів), економічному (шляхом нетарифного регулювання), міжнародно-політичному та рекламно-пропагандистському.

До функцій державних органів і структур входить організація кредитування й підтримки експорту товарів, що користуються попитом на світовому ринку, страхування експортних операцій та інвестицій тощо. Запровадження таких заходів додає впевненості й сміливості вітчизняним експортерам. Важливим і ефективним чинником має стати фіскальна політика держави в зовнішньоекономічній діяльності. Податкові пільги щодо експорту продукції конкурентоспроможної продукції та сприятливе митне регулювання слід поєднувати з державним стимулюванням інвестування у науково-дослідні роботи. Важливою умовою таких капіталовкладень є доцільність впровадження у виробництво конкурентоспроможних товарів і технологій [5].

Підтримка й заохочення українського експортера, захист економічних інтересів України мають стати визначальними в її зовнішньоекономічній діяльності.

Покращити становище України на світовому ринку можливо завдяки застосуванню ефективної інноваційної політики у зовнішньоекономічній діяльності.

Головним завданням інноваційної політики держави в епоху поширення глобалізаційних процесів має стати забезпечення збалансованої взаємодії наукового, технічного і виробничого потенціалів, вдосконалення механізму активізації інноваційної діяльності суб'єктів підприємництва, поширення інновацій по усіх сферах економіки. Зовнішньоекономічна діяльність дає змогу прискорювати науково-технічний прогрес завдяки організації спільних досліджень, швидкому переобладнанню сучасною технікою цілих галузей і виробництв, сприяє розв'язанню багатьох соціальних проблем. Отже, зовнішньоекономічні зв'язки стають одним з основних чинників розвитку господарства України [3].

Головна мета інноваційної політики у зовнішньоекономічній діяльності для підприємств України в полягає в досягненні прискорення економічного зростання та підвищенні рівня життя.

Інноваційна модель участі України у процесі міждержавного економічного розвитку має включати певні елементи:

1. Конституційний лібералізм: верховенство закону, захист майнових прав, боротьбу з корупцією, свободу засобів масової інформації.

2. Ринкову трансформацію, яка передбачає:

- стабілізацію економіки шляхом жорсткого фінансового контролю, регулювання доходів, зниження бюджетного дефіциту, скорочення державного боргу, валютного регулювання;

- лібералізацію економіки на основі лібералізації цін, зовнішньої та внутрішньої торгівлі, руху капіталу, забезпечення повної конвертованості валюти;

- розвиток різноманітних форм власності та підприємницької діяльності;

- здійснення структурної перебудови економіки шляхом скорочення питомої ваги важкої промисловості, військово-промислового комплексу сільського господарства, прискорення розвитку сфери послуг.

3. Інноваційний розвиток, який ґрунтується на таких факторах:

- здійснення державної політики модернізації науки та освіти, адекватної трансформаційним процесам та світовим стандартам;

- розробка методів та механізмів стимулювання інноваційної моделі економічного розвитку;

- удосконалення, систематизація та стабілізація норм права;

- підвищення рівня економічної й правової освіти населення з метою формування відповідної психології, що ґрунтується на принципах раціоналізму;

- підвищенні ролі релігії у формуванні відповідних норм трудової етики.

Адаптація України до міждержавного співтовариства вимагає проведення реформування правової системи, яка забезпечить відповідність національного законодавства міжнародним вимогам.

Необхідним є дотримання ринкових умов господарювання, спрямування на інтенсивний розвиток, зниження податкового тиску, скорочення внутрішньої та зовнішньої заборгованості, проведення соціальної політики. Для виходу на світову арену країна має створити потужний національний ринок, який дозволить їй визначити та закріпити пріоритетні ніші на міжнародних ринках.

Усі ці умови сприятимуть підвищенню конкурентоспроможності України та покращенню інвестиційного клімату. Зовнішньоекономічна діяльність України потребує докорінної перебудови – йдеться про зміну сировинного спрямування експорту, підвищення в ньому частки продукції інноваційних обробних галузей, удосконалення структури імпорту. Адже відомо, що Україна виробляла й може виробляти цілий спектр наукоємної, складної високо – технологічної машинно-технічної продукції: літаки, автобуси, автомобілі, трактори, комбайни, судна різного призначення, ракетні комплекси, тощо. Основними експортерами конкурентної на світовому ринку продукції швидко можуть стати підприємства оборонно-промислового комплексу, на яких зосереджено високоякісне обладнання, сучасна технологія, висококваліфіковані фахівці [4].

Отже, для ефективного входження у світовий економічний простір, Україна має дотримуватись принципів вільної торгівлі та відкритості економіки, застосовувати у виробничій і торговельній сферах сучасні інноваційні продукти, змінити застаріле технічне оснащення на більш нове та ефективне,

створивши при цьому відповідні механізми захисту національної економіки від можливих потрясінь на світових фінансових ринках.

Список використаних джерел:

1. Зянько В. Глобалізація та інноваційний процес: їхній взаємовплив // Економіка України. – 2007. – № 2. – С. 148-160.
2. Пешко А. Процеси глобалізації та їх вплив на національну економіку // Вісник Національної Академії державного управління при Президенті України. – 2006. – № 2. – С. 133-138.
3. Матвеев М.Е. Регулювання зовнішньоекономічної діяльності: навч. посібник / М.Е. Матвеев, І.І. Дідович. – К.: Професіонал, 2008. – 187 с.
4. Скібіцький О. М. Інноваційний та інвестиційний менеджмент. Навчальний посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 406 с.
5. Гуріна Г.С., Луцький М.Г., Мостенська Т.Л., Новак В.О. Основи зовнішньоекономічної діяльності. – Підручник. – К.: Сузір'я, 2007. – 425 с.